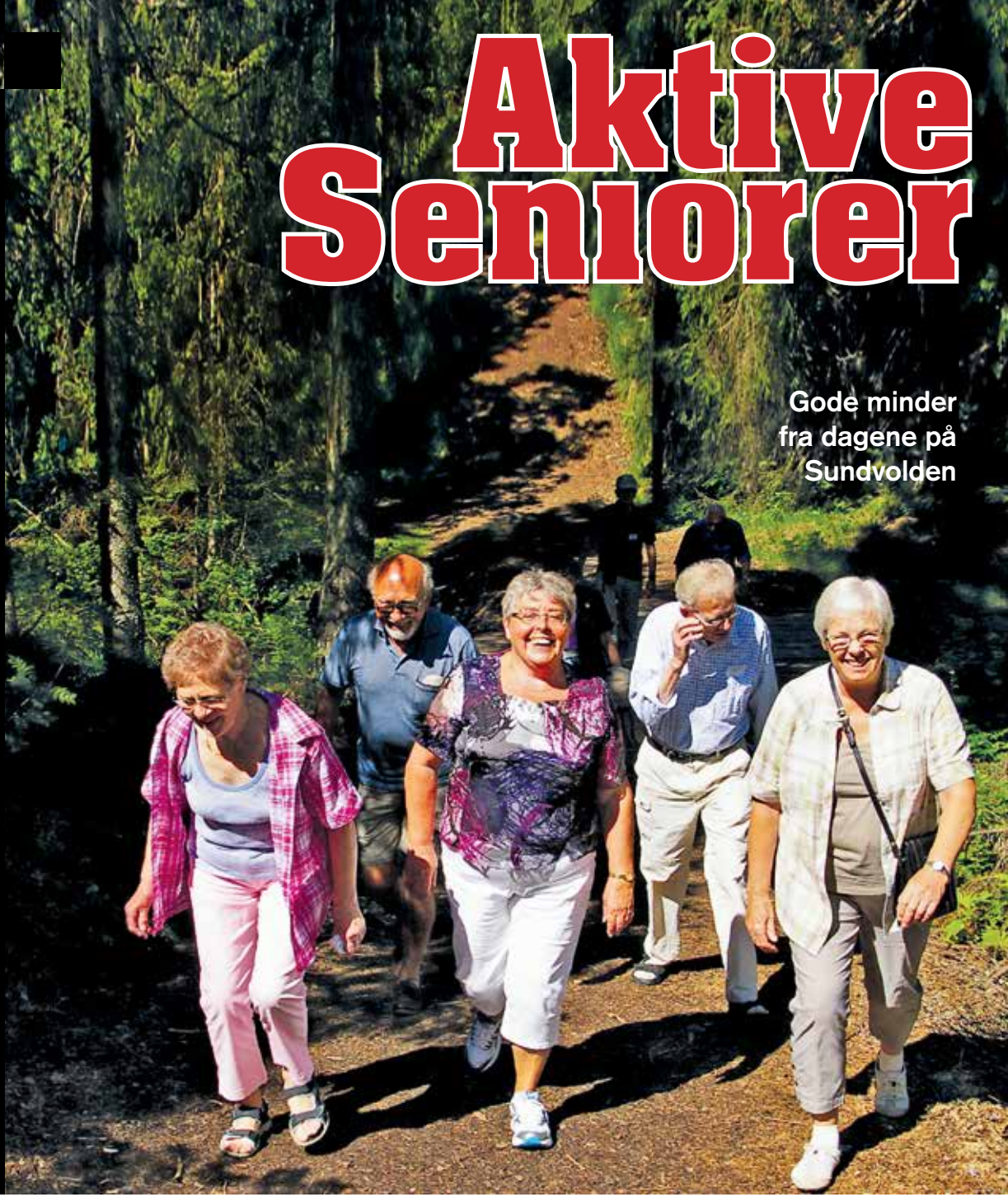

Aktive Seniorer

Gode minder fra dagene på Sundvolden

Økumenisme ~ Adventisme

Sundvolden 2012

Til haveselskab hos Dronningen

SENIORKONSULENTENS TANKER:

Det var stort og fantastisk at lytte til sangen nr. 288 i vor salmebog "Gud vær med os til vi ses igen", da vi afsluttede årets seniorstævne. Når 160 personer har været sammen i 5 dage, og skal sige farvel til hinanden efter nogle gode dage, dukker der både minder, hjemlængsel og fremtidshåb op i ens indre. Det er altid vemodigt at sige farvel, når man har været sammen med gode venner.

FOTO: H. SÆTTEM

Sangen dukkede op igen, da vi sad i bussen på vej hjem fra seniorstævnet. De fleste var allerede parat til at tilmelde sig næste års stævne på Skarrildhus. Heldigvis ved vi ikke på forhånd om alle disse klarer at være med, men ønsket er der.

Sundvolden 2012 blev en god oplevelse. Minderne vil sikkert dukke op igen, når du læser dette blad, hvor stævnet er nærmere omtalt.

Da vi sang afslutningssangen ved stævnet, stod vi hånd i hånd og gav udtryk for et ønske om, at Gud vil være med os på vandringen til himlen. Det bliver en befrielse at nå frem, men også en glæde at kunne være sammen – ikke mindst med vor Frelser Jesus Kristus. Det bliver den største oplevelse vi kan få. Det bliver en befrielse fra en syndig jord. Det bliver en dag, hvor sorg og smerte er borte, og hvor døden ikke eksisterer mere, og frygten for at blive gammel vil være fjernet.

Jeg tror, det vil være godt for os alle, en gang imellem at lade tankerne gå til den dag, hvor vi vil se Jesus og hans engle, der vil samle os sammen for at føre os til de himmelske boliger.

Vi skal være der en tid. Vi skal indse, at Jesus er retfærdig, og så skal vi igen på rejse til den nye og genskabte jord, hvor der ikke længere findes savn, sygdom eller synd.

Mit store ønske er, når vi læser dette blad, at vi alle har besluttet os for at tage imod den plads i Guds rige, som han tilbyder os allerede nu.

*De bedste hilsner
Bent Nielsen*

AKTIVE SENIORER

udgives af Foreningen for Danske Adventistseniører. I 2012 sendes bladet til alle medlemmer i Adventistkirken, der er fyldt 60 år. Adventistseniører i udlandet kan få det tilsendt, som pdf-fil via e-mail. Et årsabonnement koster for alle andre kr. 100.

Redaktion: Walder Hartmann (ansvh.), tlf. 7589 5619, walder@hafnet.dk, Birthe Bayer, Harry Sættem

Layout: Mediegruppen

Tryk: Øko-tryk

Forsidefoto: På vej mod toppen - H. Sættem

Deadline for næste blad: 1. oktober 2012

Næste blad udkommer: November 2012

ISSN: 2244-9930

**FORENINGEN FOR DANSKE
ADVENTISTSENIØRER**

Formand: Bent Nielsen, tlf. 6590 2570

Næstformand: Walder Hartmann

Kasserer: Hanne Essendrop

Sekretær: Birthe Bayer

Øvrige bestyrelsesmedlemmer: Sonja Bäckström, Elbjørg Meiner-Madsen, John Petersen, John Ravnkilde og Harry Sættem

LÆR AT LEVE, MENS DU GØR DET...

I foråret tog Danmark afsked med én af sine rigeste borgere. Mærsk Mc Kinney Møller døde 98 år gammel. Et par dage senere var vi en gruppe seniorer på besøg i Christiansfeld, hvor guiden på Kirkepladsen kunne pege på de omliggende bygninger og fortælle, at flere var blevet restaureret for midler, der kom fra afdødes fond. Det handlede i virkeligheden om mange millioner.

En rig mand havde delt ud af sin rigdom – og alle beundrede ham for hans velgørenhed. Det modsatte var tilfældet med en mand i Bibelen.

»Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.« (Luk 12)

Det hele begyndte med en arvesag, hvor én af Jesu tilhørere havde spurgt Jesus til råds i en tvist mellem ham og hans bror. Jesus tager ikke parti for nogen af dem, men advarer mod griskhed ”for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod.”

Mennesker er klar over, at de skal dø; men det er værre, at de meget ofte glemmer at leve!

For nogle måneder siden spurgte DR nogle danskere, hvad de ønskede at nå, før de døde. Svarene var meget forskellige og særdeles interessante:

- Før jeg dør, vil jeg smide overflødige ting ud.
- Før jeg dør, vil jeg gerne sige tak for det, jeg fik.
- Før jeg dør, vil jeg prøve at forstå lidt mere af den verden, vi lever i.

- Før jeg dør, vil jeg giftes med en kineser, som har hovedrollen i en svensk krimi.
- Før jeg dør, vil jeg logge af Facebook og skrive GAME OVER.

FØR JEG DØR, VIL JEG GERNE LÆRE AT LEVE

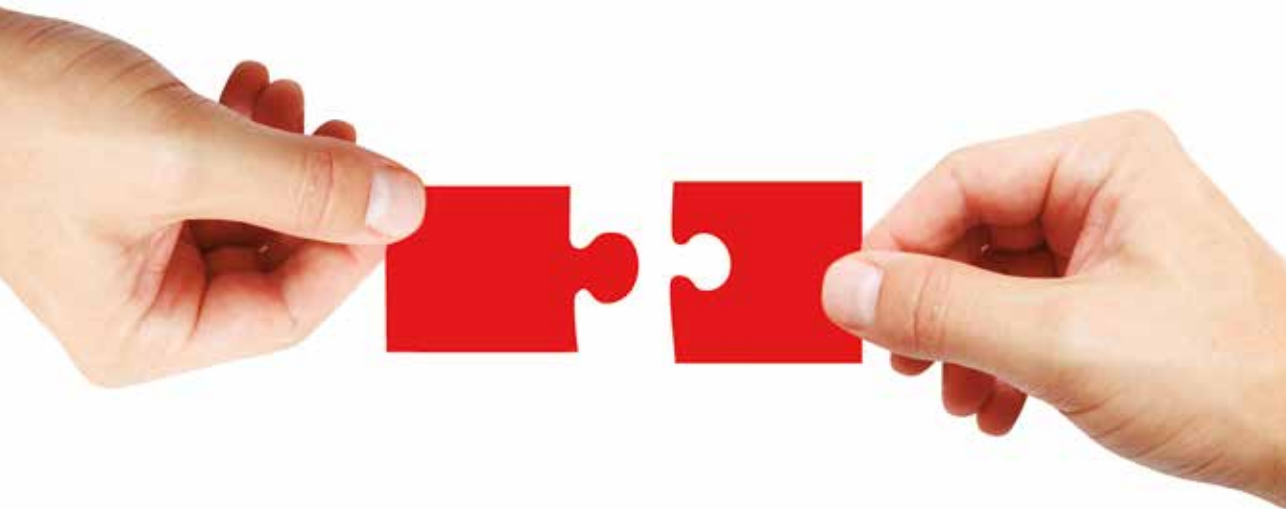
Jeg vil gerne genfinde livsglæden i min tro. Jeg vil gerne lære at tage det rette med i bagagen på vejen frem. Jeg vil gerne lære hjælpsomhed, klogskab, indsigt og venskab. Jeg vil gerne lære at være menneske.

Jeg ønsker ikke at opleve, hvad legenden fortæller om en mand, der forventningsfuld kom til himlens port. Han ville gerne ind og blev spurgt, hvad han gerne ville genfinde derinde – fra det liv, der havde været hans. ”Ingenting”, svarede han, hvorefter han fik beskeden: ”Så gå først tilbage og lev det liv om, som du skulle forvalte.”

Jeg tilslutter mig Piet Hein, der udfordrende skrev: Husk at elske, mens du tør det, husk at leve, mens du gør det.

Walter Hartmann

ØKUMENISME ~ ADVENTISME

Uforenelige størrelser? eller fremtidig arbejdsmodel?

Med jævne mellemrum dukker spørgsmålet om samarbejde med andre kirkesamfund op iblandt vore medlemmer. Hvordan stiller vi os til Kirkernes Verdensråd? Hvorfor er vi ikke medlemmer af Danske Kirkers råd? Burde vi være det? Hvilke netværk kan vi deltage i, som medlemmer af Adventistkirken? Læs nedenstående artikel – og giv gerne udtryk for dine holdninger, som så vil blive offentliggjort i næste nummer af AS.

Jordens befolkning udgør nu 7 milliarder mennesker. En tredjedel af disse – ca 2,3 milliarder – er kristne, som har fordelt sig i 43.000 trossamfund bestående af 5 millioner lokale kirker og menigheder. De mange kirkesamfund og sekter er opstået på grund af forskellige opfattelser og bibelsyn – præget af kultur, kirkefædre og traditioner. De repræsenterer alt fra det strengt ortodokse med ritualer og ceremonier til de mest karismatiske bevægelser med en meget afslappet gudstjenesteform og med et minimum af teologi og tros punkter. Midt imellem findes de fleste evangeliske kirkesamfund.

En så stor splittelse synes at være kristendommens skandale.

Alle bruger den samme bibel, tilbyder den samme Gud og tror på den samme frelser. Alligevel er de opdelt i utallige trosretninger, der ind imellem bekriger hinanden i deres fælles forsøg på at opleve vækst. Da syvende dags adventisterne kom på banen omkring 1850, anslås det, at der var omkring 700 forskellige sekter.

Årsagen til de mange splittelser kan være af teologisk, etnisk, kulturel, organisationsmæssig, racemæssig eller sprogmæssig karakter; men det kan også være en følge af stærke personligheder, der bruger kirken til at promovere sig selv. Den største splittelse findes blandt karismatiske pinsegrupper, især på det afrikanske kontinent.

FORSØG PÅ AT FJERNE SKANDALEN

For at afbøde skandalen har man søgt at forhandle sig frem til kirkefusioner mellem grupper, der følger de samme læresætninger og har de samme ritualer.

Et eksempel på et sådant forsøg er samtaler mellem anglikanere og metodister. Det lykkes sjældent at opnå et positivt resultat, fordi få er villige til at opgive deres traditionelle kirke-struktur eller specielle læresætninger, selv om der fandtes bibelske alternativer til disse.

Man har også forsøgt sig med tværkirkeligt samarbejde gennem såkaldte økumeniske bevægelser. Især missionselskaberne indledte – for godt 100 år siden – et sådant samarbejde.

Økumeni er arbejdet for at skabe forståelse blandt verdens forskellige kristne kirker og trossamfund; men også den teologiske disciplin, der beskæftiger sig med kirkens enhed og splittelse.

Ordet stammer fra det græske udtryk 'oikouméné' som betyder 'den beboede verden'. Med økumeni forstås i dag sædvanligvis det samarbejde og de samtaler, der både globalt og lokalt finder sted mellem forskellige kristne kirkesamfund.

KIRKERNES VERDENSRÅD

Den største økumeniske sammenslutning er Kirkerne Verdensråd, der har hovedkvarter i Geneve, Schweiz. Kirkernes Verdensråd opfatter sin opgave som at få hele kirken til at bringe evangeliet til hele verden. Dette indebærer ikke alene kirkens organisation eller kristne doktriner, men har at gøre med hele kirkens liv, dens gudsdyrkelse og vidnesbyrd såvel som funktion i hele verden. (WCC, Role 1951).

Den katolske kirke, med lidt over halvdelen af verdens kristne som medlemmer, er ikke medlem af nogen økumenisk sammenslutning. Det ligger dybt i denne kirkes teologi, at med paven som Kristi stedfortræder på jorden, kan kirken ikke underordne sig nogen som helst form for sammenslutning. Kirken er Guds sande kirke, og det eneste økumeniske tiltag, der kan anerkendes, er at andre kirker bøjer sig under Romerkirken og paven.

ADVENTISTER ~ ØKUMENI

Adventisterne blev organiseret for 150 år siden, men opstod ikke som et nyt kirkesamfund, idet de betragtede sig selv som reformatorer med et budskab til alle eksisterende kirker. Man havde studeret de bibelske profetier og advarede om, at Kristus snart ville komme igen. Samtidig ville man henlede op-

mærksomheden på den glemte sabbat, den betingede udødelighed, sund levevis samt andre bibelske sandheder. Det ligger tydeligt i kirkens grundlæggende eksistensberettigelse, at enhver form for økumeni var udelukket. Adventbevægelsen var den fuldkomne opfyldelse af den sande økumeniske bevægelse. Alle sande kristne hørte hjemme og blev indbudt til at tilslutte sig adventbevægelsen.

Et økumenisk samarbejde var udelukket af tre årsager:

Bibelens sandheder. I økumeniske bevægelser er man mere eller mindre enige om at bekende Jesus som Gud og frelser, men at nedtone spørgsmål om barnedåb, voksendåb, nadver, kirkestruktur, åndelige gaver etc. Som adventister føler vi os kaldet til at understrege de bibelske sandheder og krav. De var ikke rede til at holde lav profil, når det gjaldt disse trospunkter. Om sådanne forsøg på ensretning i trosspørgsmål skriver Sørine Godtfredsen i Kristeligt Dagblad: "Hvis man mest af alt brænder for at udligne religiøse forskelle, risikerer man at stå tilbage med tom luft og oven i købet bortrøve andre det, de troede de havde".

Kirkevækst og sjælevinding. Den økumeniske tanke er baseret på at alle, der bekender Kristus, er Guds sande børn. Det vil derfor være upassende at overtale andre kristne til at skifte medlemskab. Adventisternes hovedopgave er imidlertid at kalde folk ud og slutte sig til den sidste menighed (Åb 18,4). Selv om der er forståelse for at folk ønsker at skifte kirkesamfund, Fårene vil jo altid gå derhen, hvor føden er bedst, vil vor indsats for at kalde folk ud fra 'Babylon*' ikke blive betragtet med velvilje.

Missionsmarken. Økumenisk sammensluttede missionselskaber arbejder ud fra tanken om, at man opnår en mere effektiv og økonomisk udbredelse af det kristne budskab, når man opdeler missionsfeltet i distrikter, så hver medlemskirke har sit begrænsede område at missionere i. For adventisterne er en sådan ordning uacceptabel, for adventbudskabet skal forkyndes for alle 'folkeslag, stammer, tungemål og folk' (Åb 14,6).

KAN MAN SAMARBEJDE OM NOGET?

Kristus gjorde opmærksom på, at vi ikke er af verden, men dog er i verden (Joh 17,11-14). Den oprindelige betydning af ordet økumeni er 'den beboede verden'. For en kristen verdensborger indbefatter det både religiøse, politiske og sociale områder, men også spørgsmål om menneskerettigheder, udvikling og ►

velfærd. I disse sidste borgerlige tiltag er adventisterne generelt parat til at yde en positiv indsats og at finde sin plads i samfundet.

Adventistkirken anbefaler sine medlemmer at deltage positivt i sådanne samfundsforhold som gælder uddannelse, sundhed, sikkerhed og retsvæsen. Selv på forsvarsområdet deltager vi – dog som ikke våbenbærende værnepligtige. Globalt er vort skolesystem tilgængeligt for alle, og vore hospitaler og klinikker hjælper mange mennesker.

På det lokale plan skulle adventister være rede til sammen med andre kristne at deltage i aktiviteter, der er neutrale og uforpligtende. Vi kan samarbejde på mange områder – endog med økumeniske kirker – uden at være registreret som medlem. I dag kan man f.eks. forestille sig, at alle kristne må stå sammen imod Islamismens ofte urimelige krav til moderne vestlige samfund.

ADRA I SAMARBEJDE

ADRA er Adventistkirkens bidrag på det globale velfærds- og udviklingsområde. ADRA blev oprettet på linje med andre kirkelige hjælpeorganisationer, men er uafhængig af disse. ADRA er parat til samarbejde med andre organisationer, der også arbejder for at forbedre livskvaliteten for mennesker. Der er imidlertid også en paragraf i ADRA's grundlov, der siger, at man vil kommunikere de kristne værdier, som Adventistkirken står for, dog uden på nogen måde at gøre dette til en betingelse for at modtage hjælp (GC Working Policy p. 370).

Paralelt med ADRA aflægger Adventistkirkens skoler, hospitaler og klinikker også et vidnesbyrd om en kirke, der har hjerte for mennesker i nød. Disse institutioner er dog også engageret i direkte forkyn-delse.

FORSLAG TIL RETNINGSLINJER

Adventistkirkens verdensledelse har ikke udstedt nogen officielle erklæringer om forholdet til økumeniske tiltag. Det ligger dybt i mange syvende dags adventisters forståelse af kirkens kald og eksistensberettigelse, at man afstår fra bindende medlemskaber på det økumeniske område. Det betyder dog ikke, at kirken skal isolere sig.

Lokale prædikanter opmuntres til at vise samarbejdsvilje overfor kolleger i andre kirker, moskéer og synagoger, dog indenfor de rammer samfundet står for. Er man i tvivl bør man søge råd hos ansatte, der arbejder med religionsfriheds – og offentlige forhold i konferenser og unioner.

Vigtigst af alt skal man sørge for, at man har baglandet (flertallet af menighedsmedlemmer) med sig. Et økumenisk samarbejde, der forårsager splittelse i menigheden, er forfejlet. Det er aldrig værd at skade menighedens enighed gennem et mindretals engagement i alternative foretagender.

Intet samarbejde må heller være forpligtende for fremtiden. Bindende aftaler bør undgås. Man behøver ikke at føle sig isoleret ved at tage stilling imod økumenisme, for andre trossamfund har den samme indstilling som Adventistkirken, og flertallet af kristne er aktive i kirker, der står udenfor økumeniske forbund.

Måtte den kærlige Gud, der har både vor frelse og vor velfærd i tanke, blive æret i alt, hvad vi foretager os.

Børge Schantz

Dagen i dag...

*Dagen i dag – den er din!
Dagen i dag er en mærkedag – den er din!
Dagen i går slap ud af dine hænder,
den kan ikke få andet indhold
end det, du allerede har givet den.*

*Dagen i morgen har du ikke noget løfte på.
Dagen i dag har du,
det er det eneste, du kan være sikker på,
du kan fylde den med, hvad du vil.
Benyt dig af det!*

*I dag kan du glæde et menneske.
I dag kan du hjælpe en anden.
I dag kan du leve sådan,
at måske en i aften kan takke for, at du er til.
Dagen i dag er en betydningsfuld dag.
Den er din!*

*Skrevet af en indisk vismand
og indsendt af John Ravnkilde*

GODE TILBUD TIL DIG!

NY CD – KOMMER DU EI SNART

Med Jesu genkomst som gennemgående tema, har Triangelos-koret fra Oslo netop indspillet en CD med 13 kendte og elskede salmer i nye og friske arrangementer. I det medfølgende indlæg kan du læse alt om Triangelos, om Matteson som pioner i arbejdet med adventist-salmer og om hver enkelt af de 13 sange på CD'en.

CD'en kan bestilles hos walder@hafnet.dk
– pris kr. 150.

LÆKKER LOMMEKALENDER – 2013 I SKIND M. LOGO

kan allerede nu købes, så du holder styr på næste års aftaler. Kalenderen vil blive solgt ved seniorernes julemiddage i hhv Nærum og Ll Nørlund, men hvis du vil sikre dig den nu, kan du bestille den hos walder@hafnet.dk – pris kr. 30.

**Glæd dig selv og støt seniorarbejdet
ved at sikre dig disse tilbud!**

Sundvolden 2012: **GENSYNSGLÆDE, NATUROPLEVELSER, ÅNDELIG INSPIRATION**

FOTOS FRA STÆVNET: HARRY SÆTTEM

160 seniorer mødtes fem dage i juli på samme sted, som gennem 350 år har draget prinser, politikere og kulturpersonligheder, men også ganske almindelige mennesker. Hvert eneste besøg har sat spor efter sig. Årets seniorstævne blev ingen undtagelse. Deltagerne hyggede sig sammen med både gamle og nye venner.

For nogle af de danske deltagere begyndte årets seniorstævne allerede mandag morgen den 23. juli. De første stod på bussen i Randers kl. 7.00, hvorefter der var opsamling af forventningsfulde deltagere i Aarhus, Daugård, Odense, Roskilde og Nærum.

Ved målet for første dags køretur: Hotel Fars Hatt i Kungälv, Sverige, ventede den sidste deltager i fællesrejsen på at slutte sig til det hyggelige selskab.

Stemningen i bussen var hele tiden god. Aage Bechs hyggelige kommentarer og John Ravnkildes historier og harmonikaspil fik de mange kilometer til at glide umærkeligt forbi. Fællesrejsens deltagere får således otte stævnedage i stedet for fem, en bonus, som flere danske deltagere burde overveje at sikre sig ved fremtidige stævner.

SUNDVOLDEN HOTEL

levede til fulde op til den lovede standard. Smukt beliggende ved Steinsfjorden, bare tre kvarters

kørsel fra Oslo, lå hotellet badet i sol fra en næsten skyfri himmel, da 160 norske og danske seniorer i løbet af tirsdag eftermiddag den 24. juli checkede ind til Seniorstævne 2012.

De fleste af deltagerne havde nok stadig mindet om Sundvolden som opsamlingssted for ofrene fra Utøya og deres familier – et år tidligere – i hukommelsen. Selv havde jeg på rejsen frem læst bogen: Jeg lever, Far, som beskriver hele det følelsesregister som Siri Marie Seim Sønstelie og hendes far måtte igennem, før de sent på aftenen bliver genforenet på Sundvolden Hotel. Næste morgen skriver hun: "Det var en enorm befrielse at kunne forlade området, hvor mit og mange andre unges værste mareridt havde fundet sted. Samtidig er jeg stadig bange, da vi omsider er hjemme, selvom vi låser hoveddøren efter os".

For seniorstævnets deltagere blev Sundvolden imidlertid rammen om et ferieophold, der bød på både afslapning, fællesskab og inspirerende møder. Tanker om verdens ondskab blev stuvet af vejen i fem dage.

GENSYNSGLÆDE

Seniorstævnerne er efterhånden blevet en fast tradition. Hultafors, Diget, Skogli, Skarrildhus hører med

til den bagage, som mange af deltagerne bringer med til Sundvolden, og meget betegnende kalder flere det for "årets højdepunkt", som prioriteres højere end årsmøder og generalforsamlinger. Gensynet med venner er en del af dette højdepunkt.

Gensynsglæden på Sundvolden blev også stor. Evelyn Ipsen fra Nærum traf gamle skolekammerater fra tiden på Onsrud. Til at begynde med havde hun lidt svært ved at genkende dem, men efter få timers samvær, føltes det, som om de sidst var sammen i går.

For afgangsklassen på Vejlefjord i 1954 blev det også et glædeligt gensyn. Kari og Jan Paulsen, Marit Berglund, Birthe Bayer, Uffe Jørgensen og Noomi Krusholm kunne genopfriske minder fra den fælles dansk/norske tid på Vejlefjord. Flere andre kunne på tværs af klassetrin trække på snart 60-årige oplevelser, selv om de mellemliggende år er tilbragt i ▶

Dystre minder om Utøya.

forskellige skandinaviske lande eller endog på begge sider af Atlanterhavet.

NATUROPLEVELSER

Norske og danske stævnedeltagere kan til enhver tid udfordre hinanden med nationale følelser for deres respektive landes natur. Nordmænd ”elsker dette landet” og danskere ”elsker de grønne lunde”. Alle var dog enige om, at stævnets udflugter bragte deltagerne til usædvanligt smukke steder. Ringerike viste sig fra sin allerkønneste side med fjeld og li og fjord. Bønsnes kirke bragte tankerne tilbage til en tid, hvor lutherdommen brød igennem i Norge, mens udsigten fra Utvika over mod Utøya bringer os tilbage til virkeligheden igen – på én gang betagende og tankevækkende.

Turen videre til Kongens udsigt bliver heller ikke glemt. I alt fald ikke af Henning Jakobsen, der sej og udholdende klarede spadsereturen hele vejen til toppen

ÅNDELIG INSPIRATION

Mange af seniorstævnets timer blev tilbragt i kongressalen, hvor skiftende talere på bedste vis forsøgte at tage udgangspunkt i stævnet mottoet: Hvor går vejen? Jagten på Identitet.

Kari og Jan Paulsen fremhævede Guds ledelse

Tid til en hyggesnak.

Afgangsklassen fra Vejlefjord 1954 blev genforenet.

i deres fælles vandring og indsats, der har ført dem fra Norge over Afrika og England til Adventistkirkens hovedsæde i Washington DC.

Lynn og Reidar J. Kvinge sang, spillede, talte og deklamerede sig ind i alles hjerter med det underliggende budskab, at også andre kristne hører til Guds børn.

Rolf Andvik og Finn Eckhoff formåede hver på sin måde at minde os om, at selv om tilværelsen somme tider bliver ramt af tilfældigheder, formår Gud at mage det hele, så det vil ende med et gensyn i Guds rige.

Rolf Kvinge fik understreget betydningen af sabbatshelligholdelse, som en væsentlig del af vor gudsdyrkelse, og undertegnede havde det privilegium hver formiddag at kunne præsentere sider af adventisternes historie, hvor vi har udviklet os fra bevægelse til kirkesamfund. Det blev understreget, at hver tid har haft sine kampe og identitetskriser, og at dette sikkert vil fortsætte, indtil Gud samler alle sine børn i et himmelsk rige. Vi har imidlertid intet at frygte for i fremtiden, når blot vi husker, hvordan Gud har ledet alle ting i tiden, der gik.

SENIORSTÆVNET 2012 ER NU HISTORIE

På vej i bussen hjem fra Sundvolden var flere af de danske deltagere enige om, at disse sommerstævner bliver stadig bedre og bedre. Hver gang føler man, at her oplever man en lille forsmag på Himlen. En oplevelse som kan bære gennem dagligdagen i de hjemlige oplevelser.

Næste år vil historien gentage sig – denne gang på Skarrildhus i Danmark. På gensyn!

Waldar Hartmann

GODE MINDER

fra dagene på
Sundvolden

ELINOR LARSEN: På vej hjem i bus fra seniorstævnet på Sundvolden vil jeg gerne udtrykke min tak. For mig var et af højdepunkterne Reidar Kvinges møde kombineret med hustruen Lynns recitation af Sl 139. Jeg nød også den dejlige sang og musik. ”Jeg takker dig... underfulde er dine gerninger” (Sal 139,14)

LINDY HANSEN: Det er altid dejligt at møde så mange rare mennesker, modtage et kærligt knus og føle, at selv nye venner har man kendt i mange år. En dejlig oplevelse.

HANNE SCHANTZ: Mine to bedste minder fra Sundvolden er Lynns recitation af Sl 139 og Kari Paulsens vidnesbyrd. Begge nåede helt ind.

KIRSTEN THOMSEN: Mine bedste stunder på Sundvolden var Rolf Kvinges møde og Kari Paulsens levnedbeskrivelse. Derefter glæden ved at træffe kendte og at lære nye mennesker at kende, knytte venskaber. På gensyn!

LEONHARD FLINKER: Forventningen til at hilse på gamle venner er altid stor. I år gjorde det også stort indtryk at møde så megen venlighed og hjælpsomhed hos Sundvoldens personale. Et uudsletteligt

indtryk gjorde filmen om Hiram Edson, der blev vist lørdag eftermiddag. Det var stærkt at se skuffelsen, der stod malet i ansigterne hos de skuffede, da midnat indtrådte den 22. oktober 1844. Tak for den oplevelse.

BIRTHE BAYER: Da jeg kom ud fra mødesalen, fik jeg et stort knus af en ukendt sammen med hilsenen: ”Hvor er det dejligt at se dig!” Jeg genkendte stemmen, den tilhørte jo en af mine bedste venner, som pludselig dukkede op. Gensynsglæden efter mange år var helt fantastisk.

NOOMI KRUSHOLM: Mødet med gamle venner fra Kurbadet i Oslo, Skodsborg og Vejleford var et privilegium. 60 år har forandret os, men ikke vort fællesskab i Jesus Kristus. Vi blev mindet om vor identitet, fornyet i troen og håbet og glæder os til vi skal ses igen.

ELDBJØRG MADSEN: Jeg mindes tidligt og sent Reidar Kvinges tale, og det han fremførte sammen med sin hustru. Det var både nyt og anderledes, i forhold til det, jeg tidligere har hørt. Reidars fine måde at bevæge sig blandt andre kristne gjorde indtryk på mig. Lærerigt.

FOTO: CHRISTIAN MEYER, KONGEHUSET

Artiklens forfatter kom ganske tæt på dronningen.

FOTO: KELD NAWTOFT, SCANPIX

ADRA's deltagere ankommer til haveselskabet.

TIL HAVESLSKAB HOS DRONNINGEN

I juni måned var 800 mennesker indbudt til haveselskab ved Fredensborg slot. 10 af disse repræsenterede ADRA Danmark. Elinor Larsen deler her sine indtryk fra selskabet med **AKTIVE SENIORERS** læsere, hvor bl.a. et håndtryk fra Kronprinsesse Mary var én af de helt store oplevelser.

Det blev mit privilegium at få en invitation til Dronning Margrethes Haveselskab på Fredensborg slot i juni måned. Kongehuset havde givet ADRA mulighed for at indbyde ti frivillige, som alle havde en eller anden ulønnet opgave indenfor ADRA's rammer.

Idet jeg har gået i Hjælpeaktion i nogle af mine distrikter i mere end 40 år, fik jeg et brev fra Amalienborg Slot med en indbydelse til at være med.

Det var en meget stor fest og rigtig spændende alt sammen!

Men først må jeg fortælle, at jeg var syg og havde fået lungebetændelse. I dagene før tænkte jeg mange gange, om jeg nu ville være rask nok til at komme med. Jeg bad Gud om hjælp, og han hørte min bøn.

Der var indbudt omkring 800 mennesker. Fra kongehuset var der dronning Margrethe, prinsgemalen, og kronprinsesse Mary, prins Joachim, prinsesse Marie og prinsesse Benedikte.

Havefesten blev holdt i den smukke park omkring Fredensborg slot, og vejret var strålende.

Et hornorkester spillede, og vi fik dejlig mad, smørrebrød, kager, masser af frisk frugt, og så blev der budt på vine fra prinsens slot i Frankrig – og også rabarbersaft!

De kongelige kom gående ind samlet, og dronningen og prinsgemalen satte sig ved hver sit runde bord, hvor forskellige, der var udpeget af hoffet, fik mulighed for at tale med dronningen og prins Henrik. De andre fra kongehuset stod rundt poolen og talte med forskellige.

Jeg stod bag kronprinsesse Mary, mens hun talte med to handicappede i kørestol. Pludselig vendte kronprinsessen sig omkring og rakte mig hånden. Hvor er vores kronprinsesse et meget sødt menneske! Jeg fortalte hende om vores u-landshjælp, og vi talte om verdens nød. Derpå gav hun mig et kærligt klap på armen og ønskede mig alt det bedste.

En uge efter denne store oplevelse kørte jeg til mit gamle distrikt i Mid-delfart og Strib for at gå i Hjelpeaktion igen. Jeg fortalte mine venner der om mit møde med de kongelige. Det havde de jo også andel i, for havde de ikke givet deres bidrag i disse mange år, var jeg aldrig fortsat med at gå. Jeg møder så mange venlige og gavmilde mennesker.

Jeg fortalte en advokat om min samtale med kronprinsessen. Hun plejer at give kr. 400,-, sidste år dog kr. 500,-. Men da jeg havde fortalt hende om min samtale med vores søde kronprinsesse, skrev hun en check på kr. 1.000 og sagde: "Jeg glæder mig til at se dig til næste år".

Det er kun lidt, jeg gør for at lindre andres nød. Må Gud hjælpe os alle til at være med til "at ændre verden – et liv ad gangen."

Elinor Larsen

JAN PAULSEN FÅR FORTJENSTORDEN

Den tidligere verdensleder for Adventistkirken, nordmanden Jan Paulsen, modtog lørdag den 2. juni ordenstegen for Den Kongelige Norske Fortjenstorden. Det var ambasadør Knut Vollebæk, højkommissær for nationale minoriteter i organisationen OSSE, der fæstede det blå silkebånd med ordenskorset om halsen på den nyslåede Kommandør af Den Kongelige Norske Fortjenstorden.

- Jeg er fuldstændig overvældet. Det er en så stor ære, at jeg knapt har ord for mine følelser, sagde Paulsen efter ceremonien, hvor han modtog ordenstegen og det medfølgende diplom.

For Paulsen var det specielt, at det var Knut Vollebæk, som foretog overrækkelsen. De to har kendt hinanden siden Vollebæk i 2001 kom til Washington DC som ambasadør for Norge. Den norske ambassade ligger bare nogen få kilometer fra Adventistkirkens hovedkontor, hvor Jan Paulsen i mange år har haft sit kontor.

Vollebæk, som er en af forslagsstillerne overfor den norske konge, udtrykte stor glæde over, at han fik denne ærefulde opgave, selv om han ikke længere er stationeret i USA. Jan Paulsen modtager ordenen for "fortjenstfuldt virke, der er kommet menneskeheden til gode".

Den anden forslagsstiller, Oslos biskop, Ole Chr. Kvarme nævnte den store betydning af Paulsens engagement for at styrke højere uddannelse i Vestafrika, hvor Paulsen underviste i teologi på et præsteseminarium i Ghana og senere blev rektor i Nigeria. I årene 1994-1998 var både Kvarme og Paulsen deltagere i samtalerne mellem Det lutherske Verdensforbund og Adventistkirken.

Tor Tjeransen

FOTO: TOR TJERANSEN

400.000 UORGANISEREDE MEN TROFASTE ADVENTISTER

I Kina er der 400.000 søstre og brødre, som tror på Jesus Kristus, holder sabbat, betaler tiende, tror på Ellen G. White som Guds sendebud, sundhedsreform m.m. De er bare ikke medlemmer af den globale adventistkirke.

I Kina kan intet trossamfund være medlem af, have administrativ kontakt med eller være under ledelse af nogen udenfor Kinas grænser. Katolikkerne må for eksempel ikke regne paven som deres kirkes overhoved.

I løbet af de sidste tredive år har kommunist regeringen – i takt med den kolossale økonomiske udvikling – tøvende accepteret kristendommen som en religion. Imidlertid skal alle kirker skal være under fuld kontrol af staten. Det betyder, at der ikke findes

nogen metodist-, baptist-, luthersk-, pinse- eller nogen anden kristen kirke. De forskellige menigheder er hver især en selvstændig enhed og hører direkte under en af de tre af staten oprettede departementer: Three-Self Patriotic Movement, Chinese Catholic Patriotic Association eller China Christian Council. De adventtroende er organiseret under the Three Self-Patriotic Movement, som er protestantisk.

NAVNET ANGIVER TRE PRINCIPPER:

1. selv-styre,
2. selv-støtte (finansiel) og
3. selv-vidnetjeneste (mission drives kun af kinesere).

Kinas regering meddeler, at der er 14 millioner

TAK FOR HJÆLPEN

Ved stævnet på Skarrildhus sabbaten den 30. juli 2011 fik jeg mulighed for i fem minutter at fortælle om mit frivillige arbejde hvert år på Heri Adventist Hospital i Tanzania. Den efterfølgende kollekt til hospitalet, indbragte med løfter, der senere er indfriet, over 12 000 kr. De indgik i et beløb på 100 000

kr., som jeg overførte, lige inden jeg den 8. januar i år fløj til Hospitalet. Resten af de 100 000 kr kom fra gaver og donationer givet til støtteforeningen for Landsbyhospitalet Heri.

Pengene var i første omgang beregnet på nye regnvandsbeholdere, som skulle stilles op ved hospitalsbygningerne for at sikre vandforsyningen i tørke månederne august til oktober. Vi fik indkøbt 19 regnvandsbeholdere og bestilt og betalt yderligere 10 store beholdere, som jeg regner med nu er på plads ved husene. De fleste kom op at stå med fundamenter, forbindelsesrør og tagreuder, inden vi rejste hjem. De var allerede fyldt med regnvand, enkelte med 3000 og 4000 liter, men de fleste på 2000 liter. De var forsynet med haner forneden, så vandet let kan tappes af.

Vi havde penge stående derude fra sidste år, og vi fik også påbegyndt renoveringen af hospitalets

kristne i landet. Tallet er dog nok nærmere 70 millioner, d.v.s. 5% af en befolkning på 1,4 milliarder. Der findes i tillæg til de registrerede kirker i tusindvis af uregistrerede ”hus menigheder.

De 400.000 ”adventister” tilhører omkring 40 større menigheder med utallige tilknyttede grupper. Blandt de adventtroende er op mod 70% kvinder. Disse kvinder er meget aktive i menigheden og kirkenes vækst skyldes uden tvivl deres indsats. Det var min opgave på Filippinerne, for 12 siden, at under-vise en kinesisk kvinde, (prædikant) som var meget aktiv i en gruppe i Shanghai.

Nogle af søstrene er på fuld løn, andre får et mindre honorar, medens mange gør en frivillig indsats. Da trofast tiendebetaling er en del af programmet, og der ikke findes en national enhed med embedsmænd m.m., forvaltes tienden lokalt.

Det har været antydnet, at den store fremgang også er accelereret af den enkelte menigheds selvbestemelsesret og lokale finansielle ansvar. Man er ikke bundet til en overorganiseret og dyr administration, som vel nok for ofte findes i vestlige menigheder.

Der findes naturligvis en ikke-officiel forbindelse med Generalkonferensen. Officielt er tilknytningen den, at der tilfældigvis eksisterer en kristen gruppe

i republikken Kina, der har den samme tro som Adventistkirken. Kontakten går gennem kontoret i Hong Kong, som er en del af Kina, dog med en liberal selvstændig lokal regering.

I Kina er 20 kvinder ordinerede ”adventist præster”. Den specielle positive og udfordrende situation kræver det. Ordinationen er et lokalt anliggende. Nogle af disse kvinder er ordineret ved håndspålgelse af lokale medlemmer, andre er blevet ordineret af ordinerede prædikanter, mens enkelte er ordinerede af ledere i Three Self bevægelsen.

I samtaler jeg har haft med folk, der har besøgt disse menigheder, fik jeg oplyst, at de kinesiske adventister har meget strenge krav for dåb. Man lever op til en høj doktrinær standard, og vi må betragte denne specielle situation, som Helligåndens opmun-trende gerning.

(Rapporten er baseret på samtaler med lærere og senior studenter under undervisningen på Samyook Universitet i Korea, korrespondance med divisionen og unionen, som uofficielt har ansvaret for arbejdet i Kina samt undervisningen af en kvindelig præst fra Shanghai).

Børge Schantz

laboratorium til fremstilling af væsker til intravenøst brug. Det gamle laboratorium var kasseret af myndighederne, og det betyder meget for hospitalet at kunne fremstille sine egne produkter for på den måde at spare mange penge.

I september sendte vi en 40 fods container ud til hospitalet. Den nåede derud i november, og indeholdt blandt meget andet en del udstyr til en kommende tandklinik på hospitalet. Den nærmeste ordentlige klinik er mange hundrede kilometer borte. Vi fik et hus stillet til rådighed, som vi kan indrette til tandklinik, og en del af huset kan også bruges som øjenklinik. Desværre er der hverken døre eller vinduer i bygningen, og heller ingen lofter eller installationer. Vi skal derfor ud at skaffe mindst 150 000 kr. til at færdiggøre denne bygning, der har stået tom i årevis og ikke blev gjort færdig af dem, der forærede hospitalet bygningen.

Det går godt med at rejse pengene, men der er stadig lang vej til målet er nået. Der er stadig brug for hjælp, men tak for den støtte I gav til vandbeholderne. De er blevet til stor glæde og gavn for hospitalet.

Når vi har en færdigindrettet tandklinik, bliver det muligt at trække frivillige tandlæger fra Danmark og eventuelt andre land derud. Den første fra Sønderjylland har allerede henvendt sig, og vi er samtidig på udkik efter en afrikansk ung mand eller kvinde fra lokalområdet, som har lyst til at uddanne sig til tandlæge i Tanzania, og som vi i givet fald kan støtte.

Marianne og Morten Øster

PS: DU KAN ALTID LÆSE NYT FRA HOSPITALET PÅ VORES HJEMMESIDE: WWW.HERI-HOSPITAL.DK

DU ER VELKOMMEN TIL FLG. ARRANGEMENTER:

SABBATEN 29. SEPTEMBER 2012 ADVENTKIRKEN I ØSTERVÅ

- 10.00 Bibelstudium – John Pedersen
11.00 Gudstjeneste – Børge Schantz
Fællesspisning
14.00 Tema: Hvor går vejen – anno 2012
Lokalt – nationalt – globalt

SABBATEN 6. OKTOBER 2012 ADVENTKIRKEN I NÆRUM

- 10.00 Bibelstudium arr. lokalt
11.00 Gudstjeneste – Walder Hartmann
Fællesspisning
14.00 Tema: Hvor år vejen – anno 2012
Lokalt – nationalt – globalt

SØNDAG 11. NOVEMBER 2012 ADVENTKIRKEN I NÆRUM

Vi mødes til før-julemiddag kl. 12 og fortsætter med sang, musik, grønlandsindtryk v. John Pedersen, hygge og meget mere.
Pris pr. deltager kr. 100.
Tilmelding til Hanne Essendrop 5783 4622 eller Bent Nielsen 6590 2570

SØNDAG 18. NOVEMBER 2012 ADVENTKIRKEN I LL. NØRLUND

Vi mødes til før-julemiddag kl. 12 og fortsætter med hygge, sang, musik, festligt juleprogram m.v.
Pris pr. deltager kr. 100.
Tilmelding til Birthe Bayer 7589 6195 eller Bent Nielsen 6590 2570

